

DIH-3.707.3.2023.AB

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r., poz. 2000 z późn. zm.) w związku z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 5 grudnia 2022 r. (nr akt kontroli: DC.8361.161.2022/147DEC/22), na mocy której na przedsiębiorcę Wafelek Supermarkety Gołębiowscy Kawka Spółka Jawna z siedzibą w Częstochowie nałożono karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych), z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

W dniach 13 – 18 października 2022 r. inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „Śląskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”) przeprowadzili czynności kontrolne w sklepie należącym do przedsiębiorcy [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xx] (zwanej dalej: „stroną”, „stroną postępowania” lub „przedsiębiorcą”).

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 14 września 2022 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego przestrzeganie przepisów dotyczących uwidaczniania cen. Wspomniane zawiadomienie doreczono stronie 16 września 2022 r.

W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178) (zwaney dalej: „ustawą o informowaniu o cenach”) oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121) (zwanego dalej: „rozporządzeniem Ministra Rozwoju”).

Inspektorzy prowadząc czynności kontrolne w placówce detalicznej w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen zgodnie z obowiązującymi wówczas wymaganiami ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju, sprawdzili 111 parti produktów znajdujących się w ofercie handlowej kontrolowanego przedsiębiorcy, stwierdzając:

- brak podania ceny przy 3 partiach skontrolowanych wyrobów,
- brak podania ceny i ceny jednostkowej przy 8 partiach skontrolowanych wyrobów,
- brak podania ceny jednostkowej przy 15 partiach skontrolowanych wyrobów.

Kontrolowany przedsiębiorca złożył oświadczenie, że wszelkie błędy związane z brakiem cen oraz ceną jednostkowa zostaną jak najszybciej rozwiązane. Powyższe nieprawidłowości zostały spowodowane niedopatrzeniem, czy zmianą systemu i w przyszłości będą się starać nie doprowadzać do takich sytuacji.

Ponadto w oświadczeniu z dnia 14 października 2022 r. oświadczył, że poczynił dobrowolne działania naprawcze i wszystkie oferowane do sprzedaży towary zostały oznakowane prawidłowo oznaczeniami cenowymi, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 18 października 2022 r. (nr akt kontroli: DC.8361.161.2022).

W dniu 16 listopada 2022 r. Śląski WIIH, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r., poz. 2000 z późn. zm.), (zwanej dalej: „Kpa”), zawiadomił przedsiębiorcę [xx], o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w związku z naruszeniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o cenach. Jednocześnie poinformowano, że zgodnie z art. 10 kpa stronie przysługuje prawo do czynnego udziału w postępowaniu administracyjnym, tj. zapoznania się z aktami sprawy oraz składania wyjaśnień i wniosków dowodowych do czasu zakończenia postępowania.

W powyższym zawiadomieniu organ wezwał również do przedłożenia dokumentacji wskazującej na wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy osiągniętego w poprzednim roku obrotowym w terminie 7 dni od otrzymania pisma.

Przedsiębiorca w piśmie z 24 listopada 2022 r. wskazał, że stwierdzone w toku kontroli naruszenia mają charakter jednostkowy i nie wpływają na prawo konsumentów dotyczące cen kupowanych produktów, jak również nie tworzą żadnego zagrożenia dla konsumentów ani innych podmiotów. Jednocześnie przedsiębiorca wskazał, że w toku kontroli zostały usunięte stwierdzone nieprawidłowości, jak również podjęto działania ukierunkowane na wyeliminowanie w przyszłości nieprawidłowości. Jednocześnie przedsiębiorca dodał, że spółka nie była dotąd karana za naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o cenach. Strona wskazując na niewielki stopień szkodliwości naruszeń stwierdzonych w trakcie kontroli oraz dotychczasową nienaganną działalność spółki na rynku, wniosła o odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej i umorzenie postępowania.

Ponadto w powyższym piśmie strona wskazała na przychód i obrót osiągnięty w poprzednim roku obrotowym.

W dniu 5 grudnia 2022 r. Śląski WIIH wydał na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach decyzję (sygnatura DC.8361.161.2022/147DEC/22), na mocy której nałożył na przedsiębiorcę [xx], karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) z tytułu

niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług. Decyzja została doręczona stronie w dniu 8 grudnia 2022 r.

W dniu 4 stycznia 2023 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Śląskiego WIIH, odwołanie od ww. decyzji, w którym zarzucił naruszenie:

- 1) art. 7 w zw. z art. 77 w zw. z art. 80 Kpa poprzez niewszechstronne rozważenie zebranego materiału dowodowego z naruszeniem zasady prawdy obiektywnej oraz zasady zaufania obywateli do organu, tj. pominiecie okoliczności iż strona niezwłocznie usunęła wszelkie nieprawidłowości oraz podjęła czynności mające na celu eliminację nieprawidłowości na przyszłość, a ponadto niepodjęcie wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, między innymi poprzez oparcie się wyłącznie na niewielkiej części asortymentu strony przy ustalaniu wagi naruszenia prawa;
- 2) art. 189f Kpa poprzez jego niezastosowanie,
- 3) art. 6 ust. 3 ustawy o cenach poprzez uznanie, że doszło do naruszenia obowiązków z ww. ustawy w stopniu wyższym niż znikomy, podczas gdy naruszenie dotyczyło wyłącznie 26 partii towarów i w większości dotyczyło wyłącznie braku cen jednostkowych, co na tle kilku tysięcy produktów znajdujących się w sprzedaży dodatkowo świadczy o nieznacznym (znikomym) stopniu naruszenia.

W związku z powyższym strona wniosła o:

- uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania w sprawie, względnie
- uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi I instancji.

Pismem z dnia 10 stycznia 2023 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Prezes UOKiK zwraca uwagę, że 1 stycznia 2023 r. weszła w życie ustawa z dnia 1 grudnia 2022 r. o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2022 r. poz. 2581), dalej jako: „ustawa o zmianie ustawy o prawach konsumenta”, wprowadzająca m. in. zmiany do ustawy o informowaniu o cenach. Zgodnie z art. 10 ustawy o zmianie ustawy o prawach konsumenta, do postępowań w sprawie nałożenia kar, o których mowa w art. 6 ustawy zmienianej w art. 6, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy

dotychczasowe. Tym samym do niniejszego postępowania stosuje się dotychczasowe przepisy ustawy o informowaniu o cenach.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu sprzedaży detalicznej uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Zgodnie z § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolicie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Natomiast zgodnie z § 4 ust. 1 ww. rozporządzenia Ministra Rozwoju cena jednostkowa uwidoczniona przy towarze na wywieszce lub w innej formie dostępnej dla kupującego powinna dotyczyć ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Wskazać ponadto należy, iż zgodnie z § 4 ust. 2 ww. rozporządzenia w szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1.

Natomiast § 4 ust. 3 ww. rozporządzenia stanowi, iż w przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiętną wielokrotność liczby sztuk.

Wyłączenia w tym zakresie zawarte są w § 7 rozporządzenia Ministra Rozwoju i tym samym wymogu uwidaczniania cen jednostkowych nie stosuje się do:

- 1) towarów, których cena jednostkowa jest identyczna z ceną sprzedaży;
- 2) towarów sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie w zestawach (kompletach);
- 3) towarów nieżywnościowych sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie lub właściwości wyłącznie w parach;
- 4) produktów leczniczych w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy Prawo farmaceutyczne.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach powoduje – zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy – nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez przedsiębiorcę [xx] od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 5 grudnia 2022 r.

(sygnatura: DC.8361.161.2022/147DEC/22), na mocy której na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

W powyższym odwołaniu przedsiębiorca zarzuca decyzji naruszenie art. 7 w zw. z art. 77 w zw. z art. 80 Kpa poprzez niewszechstronne rozważenie zebranego materiału dowodowego z naruszeniem zasady prawdy obiektywnej oraz zasady zaufania obywateli do organu, tj. pominięcie okoliczności iż strona niezwłocznie usunęła wszelkie nieprawidłowości oraz podjęła czynności mające na celu eliminację nieprawidłowości na przyszłość, a ponadto niepodjęcie wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, między innymi poprzez oparcie się wyłącznie na niewielkiej części asortymentu strony przy ustalaniu wagi naruszenia prawa.

Przedsiębiorca w odwołaniu zarzuca również naruszenie art. 6 ust. 3 ustawy o cenach oraz art. 189f Kpa poprzez jego niezastosowanie, wskazując, iż zebrany materiał pozwala na przyjęcie, że waga naruszenia była znikoma, bowiem naruszenie dotyczyło 26 partii towarów i w większości był to brak cen jednostkowych. Również zakwestionowana liczba 26 partii towarów w odniesieniu do kilku tysięcy produktów znajdujących się w sprzedaży dodatkowo świadczy, zdaniem przedsiębiorcy, o nieznacznym (znikomym) stopniu naruszenia, mającym charakter jednostkowy i nie wpływającym na prawo konsumentów do informacji na temat cen kupowanego produktu. Ponadto strona wskazuje na samoobsługowy charakter sklepu, co powoduje też, że klienci niejednokrotnie przedstawiają towar w inne miejsce, gdzie jest brak ceny lub cena dotyczy innego wyrobu oraz podkreśla, że zostały podjęte niezbędne działania ukierunkowane na wyeliminowanie w przyszłości stwierdzonych nieprawidłowości.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podkreśla, że skarżąca nie podważa samych ustaleń kontroli i stwierdzonych nieprawidłowości, wskazuje jednak, że za zastosowaniem instytucji odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej przemawia fakt, iż odwołująca niezwłocznie, jeszcze w trakcie kontroli usunęła wszelkie stwierdzone nieprawidłowości oraz podjęła działania prowadzące do wyeliminowania ich w przyszłości, jak również wskazuje na niewielką liczbę, bo 26 partii, co do których stwierdzono nieprawidłowości, na kilka tysięcy produktów znajdujących się w ofercie, a zdaniem strony poważne naruszenia mają miejsce wtedy, gdy dotyczą przeważającej ilości asortymentu, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca.

Prezes UOKiK, po analizie całokształtu materiału dowodowego, w szczególności protokołu kontroli z 18 października 2022 r. (nr akt kontroli DC.8361.161.2022), nie miał wątpliwości co do zaistnienia faktu naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju. Stan faktyczny zgromadzony i zawarty w protokole kontroli i załącznikach do protokołu, nie budzi żadnych wątpliwości organu drugiej instancji. Jak wynika z akt sprawy, towary w kontrolowanej placówce nie były w sposób prawidłowy oznakowane ceną oraz ceną i ceną jednostkową. Do oceny wytypowano 111 partii wyrobów z oferty przedsiębiorcy, kwestionując nieuwidocznienie ceny przy 3 partiach skontrolowanych wyrobów, ceny i ceny jednostkowej przy 8 partiach skontrolowanych wyrobów oraz ceny jednostkowej przy 15 partiach skontrolowanych wyrobów. Prezes UOKiK podkreśla również, że obowiązki nałożone ww. przepisami dotyczą wszystkich placówek, w których prowadzona jest sprzedaż detaliczna wyrobów i nie ma przy tym znaczenia czy jest to sklep samoobsługowy, mały czy duży. Tym samym powyższe ustalenia dały podstawę do nałożenia kary pieniężnej w niniejszej sprawie.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 7 w zw. z art. 77 w zw. z art. 80 Kpa, Prezes UOKiK wskazuje, że przepisy ustawy o cenach oraz Kpa wprost wskazują, jakie kryteria należy brać pod

Prezes UOKiK wskazuje również, że organy Inspekcji Handlowej podczas prowadzonych kontroli typują do sprawdzenia określoną liczbę asortymentu towaru oferowanego przez przedsiębiorcę do sprzedaży, a następnie, na tak przyjętej próbie, określają stopień naruszenia obowiązków przez podmiot zobowiązany do przestrzegania prawa. Stwierdzone nieprawidłowości stanowią o niezrealizowaniu obowiązujących w określonym zakresie przepisów, a w konsekwencji świadczą o naruszeniu praw konsumentów, którzy pozbawieni zostali tym samym możliwości porównania cen podobnych towarów z uwagi na brak cen jednostkowych czy w ogóle uzyskania informacji o cenach wyrobów. I tak też było w tym przypadku, gdzie inspektorzy wytypowali do kontroli określoną liczbę produktów (a nie całość asortymentu) i do tej właśnie liczby odnieśli liczbę wyrobów zakwestionowanych, co pozwoliło na ustalenie skali nieprawidłowości. Zdaniem organu drugiej instancji, działanie to było prawidłowe. Tym samym argumenty w tym zakresie zawarte w odwołaniu strony, Prezes UOKiK uznaje za bezpodstawne.

Prezes UOKiK po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, nie zgadza się z zarzutem naruszenia przez stronę art. 189f Kpa i podobnie jak organ pierwszej instancji, nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na tej podstawie prawnej. Przepis art. 189f § 1 pkt 1 Kpa przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę.

6

Mając na uwadze powyższe, nie można uznać wagi naruszenia za znikomą, a zarzuty zawarte w odwołaniu uznać za bezzasadne.

Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Nawet, uznając za spełnioną przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, na co wskazuje strona w odwołaniu, a do czego organ pierwszej instancji się nie odniósł, to należy wskazać, że te przesłanki muszą jednak być spełnione łącznie. Tak więc, mając na uwadze powyższe, wskazanie na podjęcie dobrowolnych działań przez przedsiębiorcę w niniejszej sprawie, nie spowoduje, że zaistnieje postawa do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, co by miało wpływ na rozstrzygnięcie.

Ponadto nie została spełniona przesłanka z art. 189f § 1 pkt 2 Kpa, gdyż na stronę nie została wcześniej nałożona administracyjna kara pieniężna w związku z naruszeniem przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Tym samym wymagane prawem przesłanki nie zostały spełnione i nie występują podstawy do odstąpienia od nałożenia kary.

Po przeanalizowaniu akt sprawy organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, bowiem nie uwidoczniała ceny przy 3 partiach skontrolowanych wyrobów, ceny i ceny jednostkowej przy 8 partiach skontrolowanych wyrobów oraz ceny jednostkowej przy 15 partiach skontrolowanych wyrobów.

Kara pieniężna powinna odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy 98/6 WE stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami o ich cenach i cenach jednostkowych.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni również celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Wymierzając sankcję w niniejszej sprawie organ pierwszej instancji zasadnie posłużył się swobodnym uznaniem w granicach określonych prawem kryteriów oraz dopuszczalnych jej wysokości. Ustalając wysokość kary Śląski WIIH prawidłowo uwzględnił kryteria określone w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach, tj. stopień naruszenia obowiązków, dotychczasową działalność przedsiębiorcy oraz wielkość obrotu i przychodu, wskazując m.in., że w przypadku 26 ze 111 skontrolowanych wyrobów stwierdzono nieprawidłowości, które uniemożliwiały lub utrudniały konsumentowi porównanie cen oferowanych do sprzedaży wyrobów, a brak wymaganych informacji odnośnie cen narusza interesy konsumentów. Organ drugiej instancji podkreśla również, że Śląski WIIH wskazał, że przy wymierzaniu kary wziął pod uwagę, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy, fakt, że jest to pierwsze naruszenie

przez przedsiębiorcę przepisów w zakresie uwidaczniania cen, co również miało wpływ na wysokość nałożonej kary, jak również wielkość obrotów i przychodu.

Prezes UOKiK odnosząc się do wyjaśnień strony, że stwierdzone uchybienia wynikają również z działań konsumentów, którzy przedstawiają produkty w różne miejsca informując, że obowiązkiem przedsiębiorcy jest takie zorganizowanie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, aby nie dochodziło do naruszeń prawa.

Należy w tym miejscu również dodać, że strona została poinformowana o zbliżającej się kontroli w Zawiadomieniu o zamiarze wszczęcia kontroli nr DC.835.101.2022 z 14 września 2022 r., doręczonym 16 września 2022 r. zawierającym przedmiotowy zakres kontroli. Kontrola rozpoczęła się po ponad 3 tygodniach, a więc przedsiębiorca miał wystarczająco dużo czasu aby się do niej przygotować i uzupełnić brakujące ceny i ceny jednostkowe, jednak - jak dowodzą wyniki kontroli – nie podjął działań, mających na celu wyeliminowanie ewentualnych uchybień jeszcze przed kontrolą.

Prezes UOKiK wskazuje, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o informowaniu o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji w zakresie m.in. ceny czy ceny jednostkowej towaru jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku uwidocznienia cen w określony sposób nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) kontrolowanego przedsiębiorcy, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Po przeprowadzonym postępowaniu administracyjnym, Prezes UOKiK uznaje, iż Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym przy uwzględnieniu ustawowych wytycznych wymiaru sankcji wskazanych w art. 6 ust. 3 ww. ustawy oraz wspomnianych wymogów ujętych w celach regulacji. Wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 1 000 zł stanowi zaledwie 5% jej maksymalnej wysokości, tj. 20 000 zł i jest w ocenie organu drugiej instancji, kwotą optymalną. Wymiar kary bierze pod uwagę fakt naruszenia praw i interesów konsumentów, którzy zostali pozbawieni informacji odpowiednio o cenie i cenie jednostkowej łącznie 26 ze 111 poddanych ocenie towarów (zakwestionowano uwidacznianie cen ok. 23,4% skontrolowanych wyrobów).

Mając na uwadze stan faktyczny oraz obowiązujące przepisy, organ drugiej instancji nie widzi podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i umorzenia postępowania w sprawie, względnie uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania organowi I instancji, o co strona wnosi w odwołaniu.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2022 r. poz. 2651 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępcą Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Do wiadomości:

1. [xxx]
2. Śląski WIIH
3. a/a